

15 KLUCZY DLA PRAWDŁOWEGO ZROZUMIENIA ZNACZENIA JEROZOLIMY

Mieszkam w Jerozolimie od ponad 23 lat i ciągle czuję podekscytowanie, kiedy zdaję sobie sprawę, jak jestem uprzywilejowany, że mogę mieszkać w tym szczególnym mieście. Nie ma drugiego takiego miasta na całej Ziemi, ponieważ to jest miasto, gdzie miało miejsce tak wiele wydarzeń biblijnych.

Król Dawid tak w kilku słowach określił radość i podniecenie towarzyszące przy byciu do Jerozolimy, żeby uwielbić Najwyższego, Pana Izraela: „*Uradowałem się, gdy mi powiedziano: Do domu Pana pójdziemy! Stanęły stopy nasze w bramach twych, o Jeruzalem!*” (Psalm 122:1-2).

Poprzez Biblię i zapisy historyczne popatrzymy na niektóre niesamowite Klucze dla zrozumienia nie dającej się porównać z żadnym innym miastem na świecie - Jerozolimy:

Klucz 1

JEROZOLIMA : MIASTO O WIELU IMIONACH.

W ciągu wieków Jerozolima była nazywana wieloma różnymi imionami: Salem, miasto Melchisedeka (I Mojż. 14:18; Hebr. 7:1,2); Jebus, miasto Jebuzejczyków, które Bóg polecił zdobyć Dawidowi dla Siebie (I Kronik 11:4); Jeruzalem (Jeruszałaim po hebrajsku), Miasto Pokoju; Miasto Dawida (II Samuela 6:10; I Królewska 2:10, 11:27), itd.; Aelia Capitolina, nazwa rzymska nadana przez Cesarza Hadriana w 135 roku naszej ery; oraz El Kuds (Święty), późniejsza nazwa nadana miastu przez muzułmanów. Jego żydowska nazwa, (Jeruszałaim) (Jozue 10:1), ma końcówkę liczby mnogiej od szalom, hebrajskiego słowa "pokój", co miało znaczyć, że nie jest to tylko miasto pokoju, ale miasto z podwójną ilością pokoju. Nazwa "Jeruzalem" pojawia się w Biblii 881 razy, 667 razy w Starym Testamencie pisanym po hebrajsku i 144 razy w Nowym Testamencie. Uczeni mówią, że w Biblii jest ponad 70 różnych poetyckich określeń na Jerozolimę, z czego najczęściej używanym jest Syjon (152 razy)(I Królewska 8:1; Zachariasza 9:13), itd. Niektóre z wielu określeń na Jerozolimę to: miasto Boga (Psalm 46:5; 87:3); miasto Judy (2 Kronik 25:28); miasto rozkoszne (Jeremiasza 49:25); miasto wierne (Izajasza 1:26); miasto Wielkiego Króla (Psalm 48:3; Mateusza 5:35); miasto Pana (Izajasza 60:14); miasto wierne (Zachariasza 8:3; Izajasza 1:26); brama mojego ludu (Abdiasza 1:13; Micheasza 1:9); Hefziba i Beulah (Izajasza 62:4); Góra Pana (Daniela 9:20; Zachariasza 8:3); rozkosz całej ziemi (Treny 2:15); władczyni krain (Treny 1:1); tron Boga (Jeremiasza 3:17); Syjon Świętego Izraelskiego (Izajasza 60:14); Ariel (Ilew Boży) lub Uriel (ognisko lub ołtarz Boży) (Izajasza 29:1).

Klucz 2

JEROZOLIMA : MIASTO WYBRANE.

Bóg wybrał to miasto jako swoją własność, a wybór tego miasta jest ustanowiony na wieki i konieczny dla przeprowadzenia Jego planu odkupienia dla ziemi.

Sam Bóg odnosi się do Jerozolimy, jak do żadnego innego z miast na Ziemi, mówiąc o niej "moje miasto", czy nawet częściej "Moja Święta Góra" (Izajasza 11:9; 56:7; 57:13; Ezechiela 20:40; Joela 2:1; 3:22)

Ponieważ jest to Miasto Boga, gdzie On złożył swoje imię, często mówi się o nim po prostu jako o Świętym Mieście (Nehemiasza 11:1,18; Izajasza 48:2,52:1; Mat, 4:5,27:53, Objawienie 11:2).

Bóg kocha Jerozolimę bardziej niż inne miasta, ponieważ jest to Jego miasto, które wybrał na miejsce swego przebywania:

„ To, co na górach świętych założył: bramy Syjonu, miłuje Pan bardziej niż wszystkie siedziby Jaku ba ”(Psalm 87:1-2).

"Albowiem Pan wybrał Syjon i chciał go na swoje mieszkanie. Tu miejsce odpocznienia mego

na wieki; tu zamieszkać, bo upodobałem je sobie. Zasoby jego hojnie po-błogosławię"(Psalm 132:13-15).

Klucz 3

JEROZOLIMA : MIASTO PIELGRZYMEK.

Dawid powiedział: „Jeruzalem! Zbudowane jak miasto, całe w jedno zespolone"(Psalm 122:3). To z grubsza opisuje zewnętrzny wygląd Jerozolimy nawet dzisiaj... prawie 3000 lat po napisaniu tego psalmu.

Nawet dzisiaj, jeśli spojrzeć na Stare Miasto z pewnej odległości, wygląda jak dwuwymiarowa mozaika kształtów, ponieważ budynki jakby się przeplatają nawzajem i nakładają na siebie jeden na drugi.

Jerozolima jest głównym miejscem pielgrzymek głęboko wierzących mężczyzn i kobiet od 3000 lat.

"I pójdzie wiele ludów, mówiąc: pójdziemy w pielgrzymce na górę Pana, do świątyni Boga Jakuba, i będzie nas uczył dróg swoich, abyśmy mogli chodzić jego ścieżkami" (Izajasza 2:3).

Dawid powiedział także, że Jeruzalem było celem pielgrzymek, miejscem "do którego pielgrzymują plemiona, plemiona Pana, według prawa Izraela, by tam wysławiać imię Pana! " (Psalm 122:4).

Nawet dzisiaj Jeruzalem jest nie tylko mozaiką budynków z różnych okresów historycznych, ale również mozaiką ludzi - którzy tu mieszkają, jak i ci, którzy to miasto odwiedzają. Możesz tu zobaczyć chrześcijan pielgrzymujących z dalekich krajów, ludzi w tradycyjnych, narodowych strojach; Żydów chasydzkich w ich czarnych tunikach i charakterystycznych spodniach, futrzanych nakryciach głowy z pejsami po obu stronach twarzy, a także Beduinów przybyłych tu z pustyni na wielbłądach dla zakupu żywności i innych potrzebnych rzeczy.

W czasach biblijnych Bóg szczególnie nakazał Swojemu ludowi Izraelowi, żeby szedł do Jerozolimy dla uczczenia ich świąt (III Mojż 23) trzy razy w roku: na Paschę, Szawuot (Pięćdziesiątnicę) i Sukkot (Święto Szałasów). To miało ogromny wpływ na kulturalne, społeczne i polityczne życie stolicy. Żydzi z całego kraju tłumnie przybywali do Jerozolimy ze swymi ofiarami, aby studiować Torę i świętować. W czasach Jezusa liczba ludności w Jerozolimie powiększała się (w czasie tych świąt) do 250 000, co było sześć razy więcej niż normalna liczba ludności.

To poprzez te pielgrzymki na święta, Bóg przypominał ludziom o tym, co dla nich (i dla nas) uczynił w ciągu dziejów. Cel obchodzenia tych świąt jest taki sam i dziś; dziś także, zarówno Żydzi jak i chrześcijanie przyjeżdżają do Jerozolimy na czas tych świąt, aby uwielbiać Pana Syjonu. Ostatecznie, kiedy Pan powróci, wszystkie narody przybędą do Jerozolimy, aby uczcić Święto Szałasów razem z Nim:

„ Wszyscy pozostali ze wszystkich narodów, które wystąpiły zbrojnie przeciwko Jeruzalemowi, będą corocznie pielgrzymowali, aby oddać pokłon królowi, Panu Zastępów, i obchodzić Święto Szałasów" (Sukkot)-(Zachariasza 14:16).

Klucz 4

JEROZOLIMA : MIEJSCE PRZEBYWANIA BOGA.

Z geograficznego punktu widzenia Jerozolimie brakuje tego wszystkiego, co sprawiało, że inne miasta stawały się ważne i wielkie. Nie posiada rzeki, jest umiejscowiona z dala od głównych szlaków handlowych i nie ma wagi strategicznej dla podbijających wojsk. To, czym Jerozolima na pewno była i jest, to duchowym i administracyjnym centrum Izraela.

Psalmista tak opisuje Jerozolimę: "Pięknie wzniesiona jest rozkosz całej ziemi, Góra Syjon, na krańcach północnych, miasto Króla Wielkiego " (Psalm 48:3).

Jerozolima jest fizycznym miejscem, gdzie przebywa Boża obecność, ponieważ jest ona

centrum planu odkupienia dla świata. Świadectwem tego miasta było świadectwo Boga, który przyszedł na świat, aby odkupić człowieka. Psalmista uznał, że jest to warte tego, żeby pokolenia opowiadały o tym pokoleniu: "Okrąćcie Syjon i obejdźcie go, policzcie jego wieiycę! Zwróćcie uwagę na jego waty, przejdźcie się po pałacach jego, abyście mogli opowiadać to przyszłemu pokoleniu, że to jest Bóg, Bóg nasz na wieki wieków. On nas prowadzi poza śmierć" (Psalm 48:13-15).

Dla Jerozolimy, jako takiej - Miasta Pokoju - zostało przesądzone, żeby być centrum wydarzeń na świecie.

W 1004 roku p.n.e. Dawid zdobył Jerozolimę z Bożym błogosławieństwem (I Kronik 11:4-5,7-9), ponieważ Bóg wybrał sobie to miejsce. Było to miejsce na granicy, pomiędzy Juda i Beniaminem i pomostem pomiędzy Izraelem i Juda, mającym łączyć te plemiona ze sobą. Jerozolima stała się zarówno duchową jak i administracyjną stolicą Izraela - co do dziś się nie zmieniło. Stąd rządził król, a Boża obecność była w Świątyni, gdzie oddawano Mu chwałę.

Dla Boga był to fakt ogromnej wagi, że Dawid ustanowił Jerozolimę miejscem Bożej Świątyni, gdzie miała się znaleźć Boża obecność: "Lecz wybrałem Jeruzalem, aby w nim było imię moje, i wybrałem Dawida, aby stał na czele mojego ludu izraelskiego" (II Kronik 6:6).

"I osłonię to miasto, i ocalę przez wzgląd na ciebie i przez wzgląd na Dawida, mego sługę." (2 Królewska 19:34).

"Lecz przez wzgląd na Dawida pozwolił Pan świecić jego pochodni w Jeruzale-mie, wzbudzając mu syna jako następcę i pozwalając ostać się Jeruzalemowi." (I Królewska 15:4).

Dawid kupił klepisko Arawny Jebuzejczyka, żeby tam wzniesić ołtarz dla Pana (II Samuela 24) i ostatecznie przeniósł Arkę Przymierza do Jerozolimy (I Kronik 15).

Na tym miejscu Salomon wznosił wspaniałą Pierwszą Świątynię (I Królewska 3:1) i było to miejsce, gdzie stała również Druga Świątynia, której nieporównaną okazałość nadał Król Herod. To na Wzgórzu Świątynnym w Jerozolimie Boża obecność przebywała przez ponad tysiąc lat. I to do tego miejsca Pan powróci, żeby ustanowić swoje Tysiącletnie Królestwo w Izraelu. Będzie panował i rządził na ziemi z Jerozolimy.

Prawo i Boże Słowo miały wyjść z Jerozolimy:

"...Z Syjonu wyjdzie zakon, a słowo Pana z Jeruzalemu " (Izajasza 2:3). "Niech d błogosławi Pan z Syjonu, abyś oglądał szczęście Jeruzalemu " (Psalm 128:5).

Miejsce, gdzie stały Świątynie, w Biblii znane jest jako Góra Syjon, a później jako Góra Moria, miejsce gdzie Abraham miał złożyć ofiarę z Izaaka.

Dzisiaj na Wzgórzu Świątynnym znajduje się muzułmański meczet, a teren ten jest pod całkowitą kontrolą władz muzułmańskich. Żydzi i chrześcijanie nie mogą się modlić na tym miejscu, a jeśliby ktoś spróbował, natychmiast jest stamtąd usuwany przez muzułmańskie władze.

Niemniej jednak, nie ważne, co mówią muzułmanie, nie ważne, co mówi Organizacja Narodów Zjednoczonych, władze Autonomii Palestyńskiej, czy ktokolwiek inny-Wzgórze Świątynne wciąż należy do Żydów. Dawid je kupił (2 Samuela 24), co zostało zapisane po wszystkie czasy i zakup ten wciąż jest ważny.

Wypełnieniem proroctwa jest to, że Żydzi powrócili do tego miejsca w liczbie wielu milionów. Jednakże dziś, zamiast uwielbiać Boga na Wzgórzu Świątynnym, modlą się przy małej części pozostałej z zewnętrznego muru, jaki otaczał Wzgórze Świątynne, a który wybudował Król Herod. Miejsce to znane jest jako Zachodnia Ściana (Ściana Płaczu).

Wielu chrześcijan i Żydów dzisiaj wierzy, że nadchodzi dzień, kiedy Bóg Biblii znowu będzie czczony na szczycie Wzgórza Świątynnego. Tutaj Bóg będzie czczony w Trzeciej Świątyni, która ma powstać na tym miejscu. Mesjasz będzie panował z Jerozolimy. Kiedy to się stanie, wie tylko Bóg.

W chwili obecnej miejsce to, które niegdyś było zaledwie klepiskiem, pozostaje miejscem największej wagi, jako że cała historia zaczyna się coraz bardziej skupiać na Izraelu i Jerozolimie.

Klucz 5

JEROZOLIMA: MIASTO OCHRANIANE

Psalm 125:1-2 mówi: "Ci, którzy ufają Panu, są jak góra Syjon, która się nie chwieje, lecz trwa wiecznie. Jak Jeruzalem otaczają góry, tak Pan otacza lud swój teraz i na wieki,"

Jak Jerozolima może być otaczana przez góry, jeżeli umiejscowiona jest na szczycie pasma górskiego?

Można to zrozumieć jedynie patrząc na umiejscowienie Starego Miasta Jerozolimy. Mieści się ono w pobliżu źródła Gihon, które znajduje się w Dolinie Kidron, która oddziela Jerozolimę od wyższej Góry Oliwnej na wschodzie. Na zachodzie jest współczesna Góra Syjon, a na północy znajduje się wzniesienie wyższe niż miasto. Dlatego też, nawet, jeśli Jerozolima jest dokładnie na szczycie całego łańcucha górskiego, znajduje się w depresji jak podstawkę, którego brzegi otaczają miasto.

Jak większość dużych miast w starożytnym świecie, Jerozolima była miastem z murami obronnymi i bramami, które mogły być zamykane nocą, czy też w czasie zagrożenia najazdem. Ponieważ bramy były jedyną drogą, jaką można się byk) dostać do miasta i wydostać z niego, ogromne wrota zrobione z metalu i drewna (Psalm 107:16; Izajasza 45:2) były zamknięte w nocy na żelazne i drewniane zasuwę (I Królewska 4:13; Nehemiasza 3:13) dla bezpieczeństwa mieszkańców.

Główna brama każdego miasta była wystarczająco duża, aby mogły przez nią wjechać powozy i zaprzęgi konne. Była zaprojektowana i zbudowana tak, aby uniemożliwić wejście wrogim wojskom, jako że było to najsłabsze miejsce w murach miasta. Bramy były często obwarowane wieżami (2 Samuela 18:24,33), na których stała straż we dnie i w nocy.

Jesteśmy powołani do tego, aby stać na murach Jerozolimy, żeby się modlić o to miasto, tak, aby stało się chwałą ziemi. (Izajasza 62:6,7).

Brama miasta była najbardziej ruchliwą jego częścią. Obok, lub wewnątrz bram znajdowały się podwórza czy też poszerzenia ulic, gdzie toczyła się większość życia handlowego, prawnego i towarzyskiego miasta.

Tutaj odbywały się odczyty praw i ogłoszenia (Jozue 20:4; n Kronik 32:6; Nehemiasz 8:1,3); tutaj było wykonywane prawo, kiedy starsi osądzali w sprawach spornych, jak również tu były zawierane transakcje handlowe (n Samuela 15:2; Amosa 5:10-15), tu wymieniano się nowymi wieściami i o nich rozprawiano (I Mojż. 19:1), tu plotkowano na miejscowe tematy (Psalm 69:12). Było to miejsce, gdzie kwitł handel, np. Brama Rybna (Nehemiasz 3:3), Brama Owca (Nehemiasz 3:1), Brama Wód (Nehemiasz 3:26), Brama Końska (Nehemiasz 3:28). Bramy te w Jeruzalem były również ustalonymi centrami handlu przedmiotami importowanymi (Izajasza 3:18-24).

Prorocy i kapłani w bramach napominali i ostrzegali. Przesłany karani byli zaraz za bramami (I Królewska 21:10; Dzieje Apostolskie 7:58). Brama miasta była miejscem, gdzie człowiek mógł przyciągnąć uwagę króla, czy innych wpływowych ludzi (n Samuela 19:8; I Królewska 22:10; Estery 2:19,21; 3:2). To tu zatrzymywali się na noc przybysze, którzy nie mieli innego miejsca na nocleg.

Bycie wybranym do rady starszych i siadanie w bramie miasta było bardzo szanowaną pozycją (Przypowieści Salomona 31:23), jakkolwiek okazało się to przekleństwem dla Lota, który zdecydował się być starszym w bramie Sodomy, gdzie dla aniołów Pana chciał pójść na kompromis z mieszkańcami miasta (I Mojż. 19:1).

Dzisiaj jest dziewięć bram w murach Starego Miasta Jerozolimy. W północnym murze jest Nowa Brama, starożytna Brama Damascyńska i Brama Heroda. Od strony wschodniej jest Brama Lwia znana także jako Brama Św. Stefana lub Brama Wschodnia, czy jeszcze inaczej Złota Brama, która została zamknięta przez muzułmanów w XVI w., aby powstrzymać Mesjasza (Jezusa) przed wejściem na Wzgórze Świątynne, przepowiedzieli prorocy. Od południa znajduje się Brama

Śmietnisk i Brama Syjonu oraz ostatnio znowu otwarta została Brama Tannera, która została zamknięta wieki temu. Od zachodu jest tylko główna brama - Brama Jaffa.

Z bramami czy bez, Bóg bronił Jeruzalem niezliczoną ilość razy w czasach biblijnych i będzie tak czynił w przyszłości, jeżeli wrogowie Izraela powstaną przeciwko Syjonowi (Izajasza 34:8; Zachariasza 12:2-3,9).

Klucz 6

JEROZOLIMA: MIASTO KONFLIKTÓW.

Paradoksalnie, ponieważ Bóg wybrał Jerozolimę na swoje miasto i zdecydował, że będzie to stolica Izraela oraz miejsce ogniskujące uwagę Żydów, inne narody zarówno darzyły to szczególne miasto czcią, jak i nienawidziły je przez całą jego historię. Walki o to miasto prowadziło więcej ludzi i narodów niż o jakiegokolwiek inne miasto na ziemi. Grało ono w historii rolę nieproporcjonalnie dużą do jego wagi ekonomicznej i wielkości.

Szacuje się, że napisano między 50000 a 60000 ksiązek o Jerozolimie, a w przeciągu ostatnich 700 lat wydrukowano ok. 6000 map. Dowodzi to jej centralnej pozycji na świecie, jeśli chodzi o skupienie uwagi z zewnątrz. Jednakże, pomimo jej oczywistej ważności dla Arabów i świata islamu, żadne arabskie mapy Świętego Miasta nie zostały odnalezione.

Jak na ironię, Jerozolima - Miasto Pokoju - zaznało więcej oblężeń i bitw niż jakiegokolwiek inne miasto w historii. Według zapisów historycznych Jerozolima doświadczyła 37 podbojów. W rzeczywistości, biorąc pod uwagę pomniejsze podboje, miasto to przechodziło z rąk do rąk 86 razy.

Od czasów Melchisedeka i Abrahama Jerozolima doświadczyła większych podbojów w wykonaniu Amorejczyków, Jozuego, Jebujejczyków, Dawida - dla Pana, Filistyńczyków, Babilończyków, Asyryjczyków, Macedończyków, Ptolemeuszy, Seleucydów, Rzymian, Bizantyjczyków, Persów, Arabów, Krucjaty Krzyżowców, Mongołów, Mameluków, Turków, Brytyjczyków, Jordańczyków i obecnie powrócił Izrael. Jerozolima była miastem królewskim, stolicą jedyne królestwa, jakie Bóg (jak dotąd) ustanowił wśród ludzi; tutaj została wzniesiona Jego Świątynia i tylko tutaj zgodnie z prawem były składane Jemu ofiary.

W czasie, kiedy lud izraelski był na wygnaniu w Babilonie, Bóg pragnął ich powrotu i odbudowania Jego ukochanego Jeruzalemu:

"Dlatego tak mówi Pan: Jestem zazdrosny o Jeruzalem i Syjon, ale rozgniewałem się na narody, które czują się bezpieczne, byłem tylko trochę rozgniewany na nie, ale dodały do gniewu mego". I dlatego Pan mówi dalej: "Zwróciłem się do Jeruzalemu ze zmiłowaniem, mój dom będzie w nim odbudowany - mówi Pan Zastępów - i znów sznur mierniczy będzie rozciągnięty nad Jeruzalemem." Dalej mówi: "Tak mówi Pan: Moje miasta mają jeszcze opływać w dostatki i jeszcze zmiłuje się Pan nad Syjonem i jeszcze obierze Jeruzalem." (Zachariasza 1:16-17).

Druga Świątynia, lub też Świątynia Heroda, była jednym z cudów starożytnego świata. Według Józefa Flawiusza, historyka żydowskiego (żyjącego w latach 37-93 n.e.) 10000 budujących było potrzebnych przy wznoszeniu tej świątyni, a 1000 wozów wywoziło na górę materiały potrzebne do budowy. Budowa trwała osiem lat.

Rzymianie zniszczyli tę świątynię w 70 roku n.e., pozostawiając jedynie zachodnią część zewnętrzny muru otaczającego platformę, na której stała świątynia. Miało to pozostać dla przypomnienia Żydom i światu o potędze Świątyni i jej kompletnym zniszczeniu. Większość kamieni miały wymiary 42 cali wysokości (1 m) i 10 stóp długości (3 m). Niektóre mają 39 stóp (12 m) długości i ważą ponad 100 ton. W środku muru największy kamień ma 42 stopy (12.8 m) na 14 stóp 4.2 m) i wysokość 11 stóp (3.3 m) i waży 400 ton! Są one wszystkie pięknie wycięte o gładkich powierzchniach i ściętych krawędziach. Do wybudowania muru wysokiego na 70 stóp (21.3 m) nie użyto w ogóle zaprawy murarskiej.

Klucz 7

JEROZOLIMA : STOLICA JEDYNIĘ ŻYDÓW.

Żydzi na całym świecie mają zwyczaj pozostawiania niedokończonego lub nie pomalowanego kawałka ściany w domu, co nazywa się "Zecher la Hurban", która ma im przypominać o zburzeniu Świątyni.

Dziewiątego dnia żydowskiego miesiąca Aw, Żydzi wspominają zburzenie Pierwszej i Drugiej Świątyni.

Oba te fakty pokazują, jak Żydzi są wciąż żywo związani z tym świętym miastem.

Politycznie Jerozolima nie była stolicą żadnego innego narodu w całej swej historii oprócz Izraela. W rzeczywistości próby zdobycia Jerozolimy przez inne narody były spowodowane jej wagą dla Żydów i dla ich życia religijnego i politycznego. Chrześcijaństwo i Islam odczuwają wagę Jerozolimy w powiązaniu z biblijnymi wydarzeniami, jakie tam miały miejsce, które były częścią historii narodu wybranego, a które tamci uznali za część swojej wiary. Oczywiście chrześcijaństwo ma bezpośrednie połączenie z Jerozolimą. Jednakże to połączenie istnieje dzięki życiu, śmierci, zmartwychwstaniu i zapowiedzianemu powtórnemu przyjsciu Jezusa, który był Żydem, i którego misja była w ścisłym połączeniu z Bożym planem odkupienia - zarówno dla Izraela jak i dla reszty świata.

Bóg i naród żydowski nigdy nie zapomnieli o świętym mieście Jeruzalem. Ten związek był częścią niezależnej, Bożej woli dla tego szczególnego miasta, obiecanej w przymierzu.

Izajasz pisał o uczuciach Boga względem Jerozolimy: "A jednak Syjon mówi: Pan mnie opuścił i wszechmocny zapomniał o mnie. Czy kobieta może zapomnieć o swoim niemowlęciu i nie zlitować się nad dziećciem swego łona? A choćby nawet one zapomniały, jednak Ja ciebie nie zapomnę. Oto na moich dłoniach wyrysowałem cię, twoje mury stoją mi zawsze przed oczyma." (Izajasz 49:14-16).

Psalmista odważnie stwierdził: "Jeśli zapomnę cię, Jeruzalem, niech uschnie prawica moja! Niech przylgnie język mój do podniebienia, jeśli bym nie pamiętał o tobie, jeśli bym nie wyniósł Jeruzalemu nad największą radość moją!" (Psalm 137:5-6).

Teddy Kollek, jeden z najbardziej miłujących to miasto burmistrzów Jerozolimy, powiedział: "Przez trzy tysiące lat Jerozolima znajdowała się w centrum żydowskich nadziei i tęsknoty. Żadne inne miasto nie grało aż tak dominującej roli w historii, kulturze, religii i świadomości jakiegoś narodu jak Jerozolima w życiu Żydów i Judaizmu. Przez setki lat wygnania, Jerozolima pozostała żywa w sercach Żydów wszędzie, jako miejsce ogniskujące żydowską historię, symbolizujące dawną świetność, duchowe spełnienie i odrodzenie w czasach obecnych. Będąc sercem i duszą Żydów sprawia, że, jeśli ktoś chciałby w jednym słowie zamknąć całą żydowską historię tym słowem byłoby słowo "Jerozolima".

Każdego roku w czasie obchodzenia Paschy, Żydzi mieszkający poza Izraelem mówią słowa: "W przyszłym roku w Jerozolimie", zaznaczając w ten sposób swe pragnienie spożycia Paschy w Jerozolimie.

W Amidzie, cichej części żydowskiej modlitwy, modlą się: "Niech nasze oczy oglądają Twój powrót w łasce na Syjon."

Po posiłkach z wdzięcznością Żydzi modlą się, aby Wszechmogący" odbudował Jerozolimę szybko, jeszcze za naszych czasów."

Trzy razy na dzień, przez tysiące lat, Żydzi modlą się: "Do Jeruzalem, tego miasta, powrócimy z radością."

Klucz 8

JERUZALEM : NIGDY ŚWIĘTE DLA MUZUŁMAN.

Jeśli chodzi o związek islamu z tym miastem, Jerozolima nigdy nie została wymieniona w Koranie. Dla muzułmanów jedyny związek z tym miastem uzasadniany jest legendarną podróżą Mahometa poprzez niebo na jego skrzydlatym koniu, Baraku, który zabrał go ze "świętego

meczetu" do "najdalszego meczetu". Według Koranu, podróż ta miała miejsce we śnie proroka w ułamku sekundy. Muzułmanie twierdzą, że tym "najdalszym meczetem" jest Jerozolima, nawet, jeśli nie jest ona tam konkretnie wymieniona. Po tym jak Mahomet zatrzymał się w "najdalszym meczecie" dotarł podobno do "siódmego nieba", gdzie spotkał Abrahama, Izaaka, Józefa, Mojżesza i Jezusa i otrzymał ich błogosławieństwo do tego, aby zostać ostatnim prorokiem Boga. W rzeczywistości Mahomet nigdy nie postawił swej stopy w Jerozolimie, jako że umarł w 632 roku n.e., sześć lat przed tym jak Kalif Omar podbił to miasto w roku 639.

Roszczenia islamu do Wzgórza Świątynnego są uzasadniane jedynie tą legendą. We wczesnej historii islamu, która zawierała pewne idee judaizmu i chrześcijaństwa, ludzie modlili się w kierunku Jerozolimy. Jednakże, kiedy Mahomet spostrzegł, że Żydzi ze Środkowego Wschodu nie przyjęli jego nowej religii, kierunek modlitwy odwrócony został od Jerozolimy w stronę Mekki.

Znany arabski geograf Yakkut, w swoim wielotomowym leksykonie (1225 n.e.) mówił o Jerozolimie jako o "mieście świętym dla Żydów i chrześcijan", podczas gdy Mekkę opisywał jako świętą dla muzułmanów.

Dzisiaj mówi się o Jerozolimie jako o trzecim najważniejszym świętym miejscu islamu, co skłania świat do uwierzenia, że miasto to musi być podzielone z muzułmanami, ponieważ jest dla nich tak ważne.

Jednakże islam na początku nie uważał Jerozolimy za miejsce święte dla swej religii i nazwał to miasto Bayt al. Muqaddas, z hebrajskiego Beit Hamikdasz (Świątynia). Ceremonie w wybudowanej w 692 roku Kopule skały zwanej Meczetem Omara na Wzgórzu Świątynnym odbywały się w poniedziałki i czwartki (święte dni w ciągu tygodnia dla Żydów), nie w piątki, czyli dni święte dla muzułmanów. Żydzi przychodzili na te nabożeństwa i wprowadzili żydowskie praktyki religijne zamiast praktyk z islamu.

Pisma islamu o nazwie Hadith, wychwalające Jerozolimę w powiązaniu z islamem, powstały dopiero w 1019 roku. Hadithy chwalcące Mekkę, Medynę, Damaszek i Bagdad powstały znacznie wcześniej, co oznacza, że świętość Jerozolimy w islamie datowana jest znacznie później.

Również islam nigdy nie uważał Jerozolimy za stolicę. W czasach panowania wyznawców islamu w Izraelu, np. Arabów, Seljuków, Mameluków czy Turków, które w sumie wyniosły tysiąc lat ich kontrolowania tego terenu, oni zawsze umiejscawiali swe centrum administracyjne na nizinach nadbrzeżnych w mieście, które sami wybudowali o nazwie Ramie, nie w Jerozolimie. Jerozolima nigdy nie była miejscem świętym dla islamu, była miejscem ważnym dla Jezusa, jest miastem Bożego Odkupiciela, jest godna naszej chwały i wywyższenia, zawsze była zamieszkiwana przez Żydów, jest głównym punktem w biblijnych prorocत्वach, powinna być centrum naszych modlitw, a w przyszłości będzie kiedyś nowa Jerozolima.

Teraz, kiedy będziecie myśleć i modlić się o Jerozolimę, nie zapomnijcie o biblijnym nakazie, żeby "prosić o pokój dla Jerozolimy", jako że dołączona jest tam obietnica: "tyć będą w spokoju ci, którzy cię miłują" (Psalm 122:6).

Klucz 9

JEROZOLIMA : MIASTO WAŻNE DLA JESZUI (JEZUSA).

Jerozolima - nie ma takiego drugiego miasta na całym świecie. Bóg wybrał ją na miejsce swego przebywania na ziemi. Jest miastem, gdzie umarł Mesjasz, powstał z martwych i powróci, aby rządzić światem. Nazwana Miastem Pokoju, o którą było tyle walk, ile nie było o żadne inne miasto na świecie. To szczególne miasto zasługuje na naszą uwagę i zrozumienie.

Jerozolima była zarówno miastem biblijnych proroków jak i królów z linii Dawida - królów Judy. Jezus, także z linii Dawida, urodził się w Betlejem (Beit Lechem, co znaczy Dom Chleba), które znajduje się jedynie 8 km na południe od Jerozolimy. Dzisiaj należy do przedmieść dużo większego miasta leżącego na tym terenie.

W Jerozolimie miała miejsce śmierć, zmartwychwstanie i wniebowstąpienie Jezui Ha

Mesziach, Jezusa Chrystusa (Mesjasza) i do Jerozolimy On powróci.

Jezus wiedział o tym, co czeka Go w Jerozolimie, ale wiedział, że jest to częścią planu Ojca dla odkupienia świata:

"Od tej pory zaczął Jezus Chrystus tłumaczyć uczniom swoim, że musi pójść do Jerozolimy, wiele wycierpieć od starszych arcykapłanów i uczonych w Piśmie, że musi być zabity i trzeciego dnia wzbudzony z martwych." (Mat. 16:21).

"A byli w drodze, idąc do Jerozolimy: a Jezus szedł przed nimi; i zdumiewali się, a ci, co szli za nim, bali się. I znowu wziął z sobą dwunastu, i począł im mówić o tym, co go miało spotkać. Oto idziemy do Jerozolimy, a Syn Człowieczy będzie wydany arcykapłanom i uczonym w Piśmie, i osądzą go na śmierć, i wydadzą poganom, i będą go wyśmiewać i pluć na niego, ubiczują go i zabiją, lecz po trzech dniach zmartwychwstanie." (Mk.1Q:32-34).

Zwróćmy uwagę, że zabili Go poganie, nie Żydzi.

Góra Oliwna została tak nazwana, bo porastają gaj drzew oliwnych. W czasach Jezusa oliwa z oliwek była jedynym produktem spożywczym eksportowanym z Jerozolimy.

Ta góra była miejscem, gdzie zatrzymali się Jezus i Jego uczniowie, kiedy przybyli do Jerozolimy. Betania, gdzie mieszkali Marta, Maria i Łazarz, leży na wschód od tego miejsca. Zachodnie zbocze wychodzące na Wzgórze Świątynne, przecięte Doliną Kidron, pokryte jest oliwnymi gajami. Tu Jezus spędzał czas ze swoimi uczniami, stąd wjechał tryumfalnie na osiołku, tu płakał nad losem Jerozolimy i tu modlił się zanim został aresztowany.

U stóp Góry Oliwnej znajduje się ogród Getsemane, gdzie Jezus zmagał się w modlitwie zgadzając się na wypełnienie woli Ojca przed swoim aresztowaniem. Mówi się, że korzenie drzew oliwnych w tym ogrodzie mają ponad 2000 lat i były świadkami modlitw Jezusa.

Jezus powróci tak, jak obiecał. Prorok Zachariasz przewidział to wydarzenie, a aniołowie Pana potwierdzili to, kiedy wstępował do nieba ze szczytu tej góry. "Jego nogi staną w owym dniu na Górze Oliwnej, która leży naprzeciwko Jeruzalemowi od wschodu, tak, że Góra Oliwna rozpadnie się w środku na wschód i na zachód, tworząc wielką dolinę. Połowa góry cofnie się na północ, a druga połowa na południe." (Zachariasza 14:4).

"I gdy to powiedział, a oni patrzyli, został uniesiony w górę i obłok wziął go sprzed ich oczu. I gdy tak patrzyli uważnie, jak On się oddalał ku niebu, oto dwaj mężowie w białych szatach stanęli przy nich i rzekli: Mężowie galilejscy, czemu stoicie, patrząc w niebo? Ten Jezus, który od was został wzięty w górę do nieba, tak przyjdzie, jak go widzieliście idącego do nieba. Wtedy powrócili do Jerozolimy z Góry zwanej Oliwną, która leży w pobliżu Jerozolimy w odległości drogi na jeden szabat." (Dzieje Apostolskie 1:9-12).

Wielkie Polecenie, aby głosić ewangelię całemu światu miało się rozpocząć od Jerozolimy, rozszerzyć się po okolicznych terenach, a potem na cały świat.

"A Jezus przystąpiwszy, rzeki do nich te słowa: Dana mi jest wszelka moc na niebie i na ziemi. Idźcie tedy i czyńcie uczniami wszystkie narody, chrzcząc je w imię Ojca i Syna i Ducha Świętego, ucząc je przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem. A oto ja jestem z wami po wszystkie dni aż do skończenia świata." (Mat. 28:18-20).

"I rzeki im: Jest napisane, że Chrystus miał cierpieć i trzeciego dnia zmartwychwstać i Że, począwszy od Jerozolimy, w imię jego ma być głoszone wszystkim narodom upamiętanie dla odpuszczenia grzechów." (Łuk. 24:46-47).

"Ale weźmiecie moc Ducha Świętego, kiedy zstąpi na was, i będziecie mi świadkami w Jerozolimie i w całej Judei, i w Samarii, i aż po krańce ziemi." (Dzieje Apostolskie 1:8).

Duch Święty zstąpił na zebranych w Jerozolimie w Dzień Pięćdziesiątnicy (Szawuot) dając początek Kościołowi (Dzieje Apostolskie 2), a potem tutaj zebrał się pierwszy Sobór Kościoła (Dzieje Apostolskie 15).

Klucz 10

JEROZOLIMA : MIASTO BOŻEGO ODKUPICIELA.

Boży Odkupiciel przyszedł i wyjdzie z Syjonu dla całego Domu Izraela i ostatecznie dla całego świata:

"Przyjdzie jako Odkupiciel dla Syjonu i dla tych, którzy w Jakubie odwrócili się od występku - mówi Pan." (Izajasza 59:20).

"I w ten sposób będzie zbawiony cały Izrael, jak napisano: Przyjdzie z Syjonu wybawiciel i odwróci bezbożność od Jakuba. A to będzie przymierze moje z nimi, gdy zgładzę grzechy ich." (Rzym. 11:26-27).

"Wszakże każdy, kto będzie wzywał imienia Pana, będzie wybawiony; gdyż na górze Syjon i w Jeruzalemie będzie wybawienie -jak rzeki Pan - a wśród pozostałych przy życiu będą ci, których powoła Pan" (Joela 3:5).

Izajasz mówi, że Pan położy kamień węgielny w Jeruzalemie, którym, jak potwierdził Paweł, jest Jezus, Mesjasz, którego poganie szukali i znaleźli: "Dlatego tak mówi Wszechmogący Pan: Oto ja kładę na Syjonie kamień, kamień wypróbowany, kosztowny kamień węgielny, mocno ugruntowany.; Kto wierzy, ten się nie " (Izajasza 28:16).

"Tylko Pana Zastępów miejcie za Świętego... i będzie wam świętością i kamieniem obrazy, i skałą potknięcia dla obydwu domów Izraela, sidłem i siecią dla mieszkańców Jeruzalemu." (Izajasza 8:13-14).

"Jak napisano: Oto kładę na Syjonie kamień obrazy i skałę zgorszenia, a kto w niego uwierzy, nie będzie zawstydzony." (Rzymian 9:33).

Podczas, gdy wielu ludzi rozpoznało w Jezusie Mesjasza, większość uczonych w Piśmie go nie rozpoznała. Dlatego Jezus płakał nad tym miastem i przepowiedział dzień, w którym ludzie Go rozpoznają:

"Jeruzalem, Jeruzalem, które zabijasz proroków i kamieniujesz tych, którzy do ciebie byli posiani, ileż to razy chciałem zgromadzić dzieci twoje, jak kokosi zgromadza pisklęta swoje pod skrzydła, a nie chcieliście! Oto want dom wasz pusty zostanie. Albowiem powiadam want: Nie ujrzycie mnie odtąd, aż powiecie: Błogosławiony, który przychodzi w imieniu Pańskim," (Mat. 23:37-39).

Klucz 11

JEROZOLIMA : GODNA CZCI I WYWYŻSZENIA.

Żadne miejsce w Piśmie nie otrzymało tak ciągłego wywyższenia i czci jak Jerozolima. Żadne inne miejsce na świecie nie otrzymało takich obietnic o ostatecznej chwale i wiecznym pokoju. Ciągłym Bożym nawoływaniem do Jego ludu o to miasto, było: "Proście o pokój dla Jeruzalemu. Niech żyją w spokoju ci, którzy cię miłują " (Psalm 122:6).

Jerozolima jest miastem wiecznym, według tego, co mówi Bóg: "...będą wchodzić bramami tego miasta królowie i książęta zasiadający na tronie Dawida, jeżdżący na wozach i koniach, oni i ich książęta, mężowie judzcy i mieszkańcy Jeruzalemu, i będzie to miasto na zawsze zamieszkane," (Jeremiasza 17:25).

"Ci, którzy ufają Panu, są jak góra Syjon, która się nie chwieje, lecz trwa wiecznie." (Psalm 125:1).

Bóg ma nawet specjalne błogosławieństwo dla ludzi, którzy się urodzili w Jerozolimie: "A o Syjonie mówić się będzie: Wszyscy, co do jednego w nim się urodzili, a On, Najwyższy, utwierdzi go. Pan zapisze w księdze ludów: Oni się tu urodzili " (Psalm 87:5-6).

Żydowski mędrca w dawnych czasach mawiali, że "z dziesięciu miarek piękna, jakie przyszły na świat dziewięć otrzymała Jerozolima, a jedną- reszta świata." Niezrównana jest ich miłość do tego miejsca.

Psalmista zgadza się z tym, mówiąc: "Z Syjonu pełnego piękności zajaśniał Bóg." (Psalm 50:2)

Historyk rzymski, Pliniusz, żyjący w I w. mówił o Jerozolimie, jako o mieście "dalece przewyższającym sławą wszystkie inne miasta starożytnego orientu."

George Adam Smith dobrze powiedział: "Jerozolima odczuła Bożą obecność. Została zapewniona o Jego miłości i o Bożych staraniach jak żadne inne miasto na ziemi, aby warta była przeznaczenia, do którego ją powołał".

Klucz 12

JEROZOLIMA : ZAWSZE ZAMIESZKIWANA PRZEZ ŻYDÓW.

Po tym jak Dawid podbił Jerozolimę zawsze zamieszkiwali ją Żydzi, aż do niewoli babilońskiej (586 p.n.e.). Jednakże za Ezdrasza i Nehemiasza powrócili, aby odbudować Jerozolimę i przebywali tam w mniejszej lub większej liczbie, aż do czasu wielkiego najazdu rzymskiego w 70 roku n.e. i 135 roku n.e. Zawsze była tam resztką Izraela, chociaż Żydzi nie stanowili większości w Jerozolimie, aż do zeszłego stulecia.

Od 1818 roku ludność żydowska była w większości religijna. Dzisiaj ponad 70% z 700000 mieszkańców Jerozolimy to Żydzi. Jerozolima, zakurzone, zapomniane miasto, które na początku 1800 roku liczyło mniej niż 15000 mieszkańców, znowu znalazło się w centrum światowej uwagi.

W ciągu 3000 lat historii Jerozolimy liczba ludności wzrastała pod żydowskim i chrześcijańskim panowaniem, ale zmniejszała się pod panowaniem muzułmanów.

- 610 p. a e. panowanie żydowskie przed podbiciem przez Babilon - 20000
- 10 n. e. żydowskie panowanie w czasach Heroda - 35000
- 65 n.e. żydowskie panowanie zaraz przed podbiciem przez Rzym - 50000
- 638 n.e. panowanie chrześcijan za czasów Bizancjum - 60000
- 1050 r. rządy muzułmanów z dynastii Fatymidów- 20000
- 1180 r. rządy chrześcijan za czasów Krucjat Krzyżowców - 30000
- 1450 r. rządy muzułmanów z dynastii Mameluckich -10000
- 1690 r. rządy muzułmanów - czasy wczesnych rządów tureckich (Ottomanów) - 10000
- 1800 r. rządy muzułmanów - czasy średnich rządów Ottomanów - 12000
- 1910 r. rządy muzułmanów - czasy późnych Ottomanów, początek żydowskiej emigracji - 75000
- 1946 r. rządy Brytyjczyków (rządy chrześcijan) - 165000
- 1967 r. zjednoczenie Jerozolimy (rządy żydowskie) - 250000
- 1999 r. ostatni spis ludności (rządy żydowskie) - 633700

Chociaż Jerozolima była w rękach muzułmanów przez prawie 1200 lat (przerwanych jedynie na krótko przez Krucjaty Krzyżowców), większość czasu rządili wtedy nie arabscy muzułmanie tacy jak: Fatymidowie, Seljukowie, Mamelucy i Turcy Otomańscy. Spadek populacji pod rządami muzułmanów dowodzi, że Jerozolima nie grała w ich oczach ważnej roli. Od 1948-1967r, kiedy wschodnia Jerozolima była w rękach jordańskich muzułmanów, a Żydom nie wolno było tam wejść, tylko jeden islamski przywódca odwiedził to miasto, które podobno jest dla nich takie święte. Tym przywódcą był Król Jordanii Abdullah I, pradziadek obecnego Króla Abdullaha II. Został on zastrzelony przez Palestyńczyka w 1953 roku podczas jego wizyty w Jerozolimie przed meczetem Al Aksa.

W tym samym czasie, pod panowaniem Żydów, miasto rozrosło się do największych rozmiarów w historii.

Klucz 13

JEROZOLIMA : PUNKT ZAPALNY W BIBLIJNYCH PROROCSTWACH.

Prorocy przepowiedzieli centralne miejsce Jerozolimy pod koniec wieków, kiedy to oczy

świata zostaną zwrócone na to miasto (Zachariasza 8:1-5; 8:15; 12:2-3). Dzisiaj prawie codziennie prasa donosi wiadomości na temat tego małego kraju. W Jerozolimie nawet zwykły komentarz jakiegoś polityka, czy rozpoczęcie budowy osiedla mieszkaniowego może się stać tematem rozmów Rady Bezpieczeństwa Narodów Zjednoczonych.

Psalm 102:14-15 mówi: "Ty powstaniesz, zmiłujesz się nad Syjonem, bo czas zlitować się nad nim, gdy nadeszła właściwa pora. Słudzy twoi, bowiem kochają jego kamienie i żalą się nad jego ruiną." Od momentu jak miasto zostało zjednoczone, został podjęty przez Żydów ogromny wysiłek, aby odnowić miasto do stanu jego poprzedniej świetności, jako stolicę narodu izraelskiego.

Żydzi usunęli nawet kurz ze starożytnych kamieni, kiedy archeologowie odkrywali kolejne dowody dawnej świetności Jerozolimy. Tak, czas przychylności dla Syjonu nastąpił.

Od 1967 roku i Sześciodniowej Wojny, kiedy to Izrael został zaatakowany przez Jordanię Izrael odzyskał panowanie nad całością Jerozolimy włącznie ze Wzgórzem Świątynnym i biblijnym Starym Miastem. Dzisiaj, po około 1900 latach wygnania możemy wraz z Izraelczykami świętować wypełnienie Bożego planu dla Jerozolimy, kiedy On przygotowuje miejsce do powrotu Mesjasza.

W Łukasza 21, Jezus mówił o wydarzeniach mających nastąpić zaraz przed Jego powrotem O Jerozolimie powiedział w wersecie 24: "... a Jerozolima będzie zdeptana przez pogan, aż się dopełnią czasy pogan.

"Wielu biblistów wierzy, że zjednoczenie Jerozolimy w 1967 roku było wypełnieniem słów z Łukasza 21:24. Nie dziwne, że suwerenności Jerozolimy rzucone zostało wyzwanie przez władze Autonomii Palestyńskiej, które roszczą sobie prawo do Starego Miasta i wschodnich części (biblijnego Jeruzalem) jako do swojej stolicy i stolicy islamu!

Wielu chrześcijan i Żydów dzieli tę samą biblijną wizję zjednoczonej Jerozolimy pod panowaniem Żydów, jako wypełnienie biblijnych prorocत्व. Nowy Testament mówi o Jerozolimie i Izraelu jako o miejscu, gdzie Jezus powróci, nie o Palestynie czy El-Kuds, islamskiej nazwie na Izrael i Jerozolimę. Jezus nie ma powrócić do kraju islamskiego ani islamskiej stolicy, ale do miasta zjednoczonego i rządzonego przez Jego lud, lud żydowski, który jest spadkobiercą obietnic przysiężanych Abrahamowi, Izaakowi i Jakubowi. Jednakże większość ludzi na całym świecie widzi zjednoczoną pod rządami żydowskimi Jerozolimę, jako przeszkodę na drodze do pokoju i gotowych jest na jej podzielenie.

Za naszego życia Jerozolima rozrosła się do największych rozmiarów i świetności w historii. Bóg doprawdy pracował dla wypełnienia Swojego prorocznego słowa. Miejsce jest

Klucz 14

JEROZOLIMA : CENTRUM NASZYCH MODLITW.

Psalm 122:6 mówi: "Proście o pokój dla Jeruzalemu", dając nam do zrozumienia, że to, o co się modlimy jest Bożym pokojem, który przyjdzie zgodnie z Jego planem. Lydia Prince w swojej książce "Umówione spotkanie w Jerozolimie" widziała ziemię z jednym, wyznaczonym przez Boga centrum: JEROZOLIMĄ. Z tego centrum w Bożym planie miały wypływać prawda i pokój na wszystkie ziemie; do niego miały wrócić wszelka chwała i ofiary narodów. Modlitwa o Jerozolimę przyniesie błogosławieństwo wszystkim ziemiom i wszystkim narodom. Tak naprawdę to pokój całego świata zależy od pokoju w Jerozolimie. W wypełnieniu tego planu leży jedyna nadzieja świata.

Każdy wierzący w to, co mówi Biblia jest powołany, aby być stróżem na murach Jerozolimy. Izajasz przypomina wszystkim ludziom, którzy modlą się do Boga Biblii, Pana Boga Izraela, aby się ustawicznie wstawiali za Syjonem: "Ze względu na Syjon nie będę milczał i ze względu na Jeruzalem nie spocznę, dopóki nie wszędzie jak jasność jego sprawiedliwości nie zapłonie jego zbawienie jak pochodnia.... Na twoich murach, Jeruzalem, postawiłem stróżów: przez, cały dzień i przez całą noc, nigdy nie umilkną. Wy, którzy wyznajecie Pana, nie milczcie! I

nie dajcie mu spokoju, dopóki nie odbuduje Jeruzalemu i dopóki nie uczyni go stawnym na ziemi." (Izajasza 62:1,6-7).

Tak, Jerozolima jest Miastem Boga i znajdzie prawdziwy pokój i będzie chlubą ziemi jedynie wtedy, gdy Jego prorocze słowo zostanie wypełnione.

Ludzie wierzący Biblii są powołani do tego, by pocieszać i błogosławić Jerozolimę: "Pocieszajcie, pocieszajcie mój lud, mówi wasz Bóg ! Mówcie do serca Jeruzalemu i wołajcie na nie, te dopełniła się jego niewola, że odpuszczona jest jego wina, bo otrzymało z ręki Pana podwójną karę za wszystkie swoje grzechy." (Izajasza 40:1-2).

"Zechciej w lasce swej dobrze czynić Syjonowi, odbuduj mury Jeruzalemu!" (Psalm 51:20)

"Radujcie się z, Jeruzalemem i ciescie się z nim wszyscy, którzy je miłujecie! Wykrzykujcie radośnie z nim wszyscy, którzy jesteście po nim w żałobie." (Izajasza 66:10).

Klucz 15

BĘDZIE NOWE JERUZALEM.

Pewnego dnia powstanie nowa Jerozolima: "I widziałem nowe niebo i nową ziemię; albowiem pierwsze niebo i pierwsza ziemia przeminęły, i morza już nie ma. I widziałem miasto święte, nowe Jeruzalem, zstępujące z nieba od Boga, przygotowane jak przyozdobiona oblubienica dla męża swego." (Obj. 21:1-2).

Bóg obiecuje błogosławieństwo dla Jerozolimy: "A raczej się będą radować i weselić po wszystkie czasy z tego, co Ja stworzę, bo oto Ja stworzę Z Jeruzalemu wesele, a Z jego ludu radość! I będę się radował z Jeruzalemu i weselił z mojego ludu, i już nigdy nie usłyszysz się w nim głosu płaczu i głosu skargi" (Izajasza 65:18-19).

"Gdy Pan pocieszy Syjon, pocieszy wszystkie jego rozpadliny. Uczyni z jego pustkowiec Eden, a z jego pustyni ogród Pana, radość i wesele zapanują w nim, pieśń dziękczynna i dźwięk pieśni." (Izajasza 51:3) przygotowane do powrotu Pana, a rozbudowa Jerozolimy jest jeszcze jednym z kluczy do Jego powrotu.

Dzisiaj jest tam około 2000 synagog, kościołów, meczetów i innych religijnych budowli.

"Gdy Pan odbuduje Syjon, ukaże się w chwale swojej." (Psalm 102:17).

W 1996 roku Jerozolima świętowała 3000 lat, od kiedy Dawid uczynił ją stolicą Izraela. Chociaż Jerozolima była okupowana przez pogan od czasów Rzymian, to jednak już tak nie jest.

Można by było pomyśleć, że narody świata będą się cieszyły, że Bóg wypełnia Swoje proroctwa dla Jerozolimy, ale tak nie jest! Podczas gdy artyści, muzycy, aktorzy, pisarze i mnóstwo zwykłych pielgrzymów odwiedza miasto, żeby pokazać swoją solidarność z Izraelem, politycy na świecie unikają jakiegokolwiek tego typu poparcia dla Jerozolimy, jako stolicy Izraela. Nawet prezydenci USA, którzy przyrzekli, że przeniosą Ambasadę Stanów Zjednoczonych z Tel-Awihu do Jerozolimy jako część swoich kampanii, nie dotrzymywali tej obietnicy i zarzekali się później, że zawetują jakąkolwiek inicjatywę Kongresu, żeby zbudować nową ambasadę w Jerozolimie.

Jak ta fałszywa matka, która stanęła przed Salomonem, niektórzy światowi przywódcy woleliby przeciąć Jerozolimę na dwie części i oddać jej biblijną część Palestyńczykom, zamiast poprzeć historyczne prawo ludu żydowskiego i narodu izraelskiego do niepodzielnego miasta, które dał im Bóg. Kiedyś o pomysł podzielenia Jerozolimy nie było mowy. Teraz politycy i dziennikarze zastanawiają się, "kiedy", a nie "czy".

Człowiek nie wybrał Jerozolimy. Bóg to zrobił! On będzie sędził narody świata, które nie uszanują Jego woli dla tego miasta: "Bo jest to dzień pomsty Pana, rok odwetu za spór z Syjonem." (Izajasza 34:8).

Bóg będzie miał ostatnie słowo dla tych narodów świata, które nie wsparły Jego proroczego planu dla Jerozolimy. W Zachariasza 12 Bóg przepowiedział Dzień Sądu przeciw

narodom, które były przeciwko Jeruzalem zaraz przed tym, jak powróci Mesjasz. Posłuchajcie, co On mówi: "Oto Ja uczynię, z Jeruzalemu puchar taczania się dla wszystkich ludów wokoło. Niedola dotknie także Judę przy oblężeniu Jeruzalemu. W owym dniu uczynię z Jeruzalemu ciężki kamień dla wszystkich ludów. Każdy, kto go będzie podnosił, ciężko się zrani, gdy zbiorą się przeciwko niemu wszystkie narody ziemi... W owym dniu będę dążył do tego, aby zniszczyć wszystkie narody, które wyruszyły przeciwko Jeruzalemowi." (Zachariasza 12:2-3,9).

Tak, jak Bóg używał Jerozolimy i Izraela jako przykładu w dawnych czasach, żeby przekonać się, czy narody rozumiały i popierały Jego plan dla świata, dziś również używa powtórnie zebranego Izraela i Jeruzalemu, obecnie stolicy na nowo powstałego państwa izraelskiego, jako testu. Niestety większość przywódców na świecie za bardzo stara się zdobyć większą władzę, wpływy i dobra materialne jako część Nowego Porządku Świata i oddala się od tego, co widzą jako "nieaktualne"- biblijne wersety i obietnice.

Znów słyhać w Jerozolimie dźwięk trąb. Boże wezwanie do wszystkich ludzi i narodów, aby za Nim pójść, a Jego czas może wkrótce się skończyć sądem nad tymi, którzy to wezwanie zignorowali.

Bez względu na wysiłki narodów świata, aby odebrać nadane Izraelowi w przymierzu prawo do tego miasta ci, którzy wierzą Biblii powinni pozostać na swoich stanowiskach stojąc mocno w opozycji do tych wysiłków. Z pewnością nie będziesz zbyt popularny za takie stanowisko, ale nikt, kto stał odważnie na biblijnych pozycjach nie był nigdy zbyt popularny w świecie. Bez względu na wysiłki czynione w celu ponownego podzielenia Jerozolimy, powinniśmy zachować nasze mocne stanowisko broniące Bożego planu, aby przygotować to miasto na ponowne przyjście Mesjasza. Naturalnie, możemy się spodziewać, że świat się będzie temu przeciwstawiał.

Nowa Jerozolima będzie wspaniała: "I zaniósł mnie w duchu na wielką i wysoką górę, i pokazał mi miasto święte Jeruzalem, zstępujące z nieba od Boga. Mające chwałę Bożą; blask jego podobny do blasku drogiego kamienia, jakby jaspisu, lśniącego jak kryształ. Miało ono potężny i wysoki mur, miało dwanaście bram, a na bramach dwunastu aniołów i wypisane imiona dwunastu plemion synów izraelskich... A mur jego zbudowany był z jaspisu, samo miasto zaś ze szczerzego złota, podobnego do czystego szkła. Kamienie węgielne muru miasta były ozdobione wszelakimi drogimi kamieniami... A dwanaście bram, to dwanaście pereł; a każda brama była z jednej perły. Ulica zaś miasta, to szczerze złoto, jak przezroczyste szkło." (Obj. 21:10-12; 18-19; 21)

Trzeba zauważyć, że Bóg cały czas uznaje za ważne swoje przymierze z miastem i swoim ludem izraelskim, jako że bramy miasta nazwane są imionami dwunastu plemion Izraela.

W nowej Jerozolimie nie będzie świątyni, ponieważ Bóg i Baranek, którzy będą tam przebywać są świątynią i źródłem światła: "Lecz świątyni w nim nie wiedziałem; albowiem Pan, Bóg, Wszechmogący jest jego świątynią, oraz Baranek. A miasto nie potrzebuje ani słońca ani księżycy, aby mu świeciły; oświetla je, bowiem chwała Boża, lampą jego jest Baranek. I chodzić będą narody w światłości Jego, a królowie ziemi wnosić będą do Niego chwałę swoją." (Obj. 21:22-24).

Nowa Jerozolima będzie świętym i otwartym miastem przyjmującym narody świata, które będą przychodziły, żeby złożyć hołd i oddać chwałę Panu: "A bramy jego nie będą zamknięte w dzień, bo nocy tam nie będzie, i wniosą do niego sławę i dostojęństwo narodów. I nie wejdzie do niego nic nieczystego ani nikt, kto czyni obrzydliwość i kłamie, tylko ci, którzy są zapisani w księdze żywota Baranka." (Obj. 21:25-27).

Mam nadzieję, że to studium dało wam pewien wgląd w to, co Biblia i historia ma do powiedzenia na temat miasta Jerozolimy, którego nie można porównać z żadnym innym miastem. Kiedy będziecie myśleć o Jerozolimie, nie zapominajcie o biblijnym nakazie: "Proście o pokój dla Jeruzalemu", jako że idzie za tym błogosławieństwo: "Niech tyją w spokoju ci, którzy cię miłują." (Psalm 122:6)

Szalom z Jerozolimy,

Clarence H. Wagner, Jerozolima Bridges for Peace
(Mosty dla Pokoju).